

Dilluns 19

Ahir es va celebrar...La jornada mundial de les missions (DOMUND)

<https://youtu.be/AbGM6zkYAZg>

El Domund és el dia en què, d'una manera especial, l'Església universal prega pels missioners i col·labora amb les missions. Se celebra a tot el món el penúltim diumenge d'octubre, el "mes de les missions". Amb els donatius rebuts, es col·labora amb la tasca evangelitzadora i promoció social que fan els missioners. El lema d'aquest any és: "Sóc aquí, envia'm"

És possible sentir una crida avui? La missió és cosa del passat? Des que Jesús va enviar als seus deixebles per ser els seus testimonis arreu del món, la història de l'Església s'ha anat entreteixint amb milers d'enviaments de missioners. Aquesta cadena continua oberta avui i tots estem cridats a unir-nos als noms d'Antonio, Juan Pablo i Maria, Alfonso, Rosario, Pablo..

Més informació a <https://domund.es/>

"Déu continua buscant a qui enviar al món i a cada poble per testimoniar el seu amor"

Papa Francesc, Missatge Domund 2020

Dimarts 20

A contrallum: La cova de les mans

https://www.cronista.com/_export/1594739089225/sites/diarioelcronista/img/2020/07/14/cueva.jpg

Mirem la imatge: Què ens diu? O millor: Què ens suggereix? És una pintura rupestre formada per moltes mans. Què pot significar això?

La Cova de les Mans és, probablement, el jaciment de pintures rupestres més antic i millor conservat de tota Sud-amèrica. Està situada a la Patagònia argentina, al nord-oest de la província de Santa Cruz, en un paratge completament deshabitat a l'actualitat. Les inscripcions més antigues estan datades l'any 7350 a. C. El significat de tals representacions és actualment hipotètic, encara que s'especula que formaria part d'un ritual. És interessant observar que la majoria de les mans pintades són mans esquerreres. A la cova de les mans està representada una seqüència cultural ininterrompuda de més de vuit mil·lennis i mig. Per als antics caçadors de guanacs va significar molt més que un refugi circumstancial. Va ser un espai sacralitzat on, possiblement, a través de cerimònies, els habitants deixaven constància de la seva presència.

Darrere de cada mà, va haver-hi una persona. Junts van formar clans i comunitats que valoraven la necessitat de sentir-se units als altres.

Pensa en el teu present, en la teva classe, els teus amics, la teva família, la teva comunitat... Quin altre títol podríem posar nosaltres a la imatge?

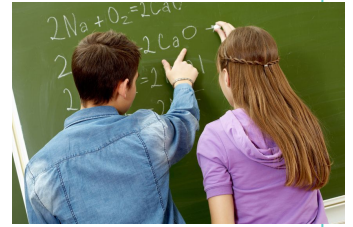
Servir: Ser missioner/a

Dimecres 21

https://youtu.be/CvynCGT_s9U

Aquesta setmana us proposem un altre projecte de servei. Li direm "Projecte Suport", que consisteix a donar atenció i acompanyament a companys de classe que tinguin problemes acadèmics. Ara em direu que això ja ho feu habitualment amb els vostres compis. Que us ajudeu en els treballs i us passeu els apunts.

Però, en realitat, us demanem una mica més: acostar-vos a qui realment estigui costant molt l'aprenentatge en qualsevol àmbit i no pertanyen al vostre cercle d'amistats, per brindar-los el vostre suport i seguiment. Sí, volem que aquella persona que tens ara en ment, en la que mai et fixes, pugui sentir-se recolzada per tu, que durant el curs sàpiga que compta amb tu en el camí. En això rau la missió i per això podem sentir-nos missioners avui dia, en el nostre entorn.

Dijous 22

Enfocar: Estimar Déu i als altres. Qui és el primer?

Els líders jueus de l'època de Jesús sovint discutien per causa de la importància relativa dels manaments. Així que quan un advocat li va demanar a Jesús que opinés sobre la pregunta "quin és el més gran manament de la Llei?" (Mt 22: 34-40), en el fons li estava demanant a Jesús que escollís un bàndol en un debat que ja era una oberta polèmica.

Però Jesús els descol·loca en respondre no només quin manament és el més gran, sinó la forma en què les persones el poden complir. "Estima el Senyor el teu Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament". I després afegeix un segon manament: "Estima els altres com a tu mateix". Jesús uneix el segon amb el primer, dient que "és semblant".

La millor manera d'estimar Déu és estimar aquells a qui Déu estima, és a dir, al nostre proïsme, als nostres semblants, a les persones que tenim al nostre costat, als petits i necessitats. I qui és avui dia el nostre proïsme? Els necessitats d'avui en dia són les persones que viuen en una situació vital d'extrema precarietat i vulnerabilitat, pels motius que siguin, que depenen per a la seva supervivència de l'ajuda i el socors dels altres. Es tracta de persones vulnerables, i que, pel mateix, estan exposades a perills que poden posar en risc la seva dignitat persones. A ells, sí, a ells, ens demana Jesús que acollim en el nostre cor. Estem disposats a fer això?

Divendres 23

Intuïcions: La vida passa volant

<https://vimeo.com/3908612>

El concepte que hi ha darrere d'aquest vídeo és simple: ens preguntem si es pot revelar alguna cosa sobre la vida simplement organitzant a les persones segons escales. Tres minuts és molt poc temps per comunicar alguna cosa, potser massa curt per explicar una història o per conèixer a un personatge. Tot i així, les persones de la pantalla ens impedeixen veure-les com nombres. Fins i tot en ràfegues d'un segon, hi ha mons de personalitat que s'estenen davant nostre. Les imatges tracten realment sobre la nostre sorpresa per la grandesa de la vida, infinita en la seva varietat, fins i tot quan sembla normal, per a cada un de nosaltres, viure-la.

Moltes vegades pensem que "cal aprofitar la vida". És cert, però ho hem de fer pensant que els nostres actes també repercuteixen en el demà. Pensar en el demà no treu que deixem de pensar en el present; és més, li dona el seu autèntic sentit. Com deia el protagonista de Gladiator, "el que fem en aquesta vida, té el seu ressò en l'eternitat". "Carpe diem", que significa "aprofita el moment". És important que aquest "carpe diem" sigui mogut per l'amor a l'etern, al que roman i no canvia.

L'objectiu d'avui és preguntar-nos pel camí que recorrerem aquest curs, fixar-nos unes metes i pensar com vull viure.

